

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Elleve Session.

41de Møde.

Tirsdagen den 7de Februar, Kl. 1.

(Fortfat.)

Kanfer (fortf.): Jeg troer, at de ærede Medlemmer ved nøiere at gennemsee Sagerne ville finde, at de Omstændigheder, der have bevirket Overskridelsen, ofte ligge udenfor Arkitekternes Myndighed; jeg troer, man vil see, at disse Omstændigheder ikke ere fremkaldte ved dem, men ved Andre, der have forlangt, hvad der er blevet bygget, og at Overskridelserne ikke ere fremkomne derved, at det, der fra Begyndelsen er beregnet, er blevet uforholdsmæssigt dyrere, men derved, at Vedkommende have forlangt, at der skulde bygges en heel Deel mere, end hvad der var beregnet. Det er en ganske rigtig Anskuelse, man vilde være om Arkitekternes Evne til at beregne, isald man vilde roe, at den kunde bestemmes efter det Forhold, der er mellem de i Begyndelsen her i Thinget forlangte Summer og de til Slutningen her i Thinget fremkomne Afregninger; hi Omstændighederne ere heelt anderledes.

Winther: Min Yttring angaaende Ansætteligheden af et Overslag er nu bleven omalt et Par Gange, og jeg skal derfor bemærke, at jeg betragter det som et fortvivlet Nødsforbud at see disse Overskridelser, som den ærede Tidste Taler omtalte, og som have været meget store, hvorfra end deres Rilde er. Det har slået mig at høre, at det har været Regjeringen, der har været Skyld i, at disse Over-

skridelser ere skete, thi saa blive vi, som jeg haaber, for Fremtiden frie derfor. Jeg haaber nemlig, at den nuværende Regjering ikke paa den Maade vil gjøre saa store Krav til Statskassen, som tidligere er sket fra Andre. Jeg skal slutte med at bemærke, at jeg ikke har kastet Skylden for Overskridelserne alene over paa Arkitekterne, idet, jeg udtrykkeligt bemærkede, at det var mig bekendt, at der blandt andre Grunde dertil ogsaa var den, at Materialierne vare anskaffede i en uheldig Tid og til overmaade dyre Priser.

Justitsministeren: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at jeg troer ikke, det vil være rigtigt og maaskee ei heller klogt fra Thingets Side at betragte denne Sag som et almindeligt Bygningsarbejde, hvorover der skal forelægges Overslag for derefter at udregne, hvilken Dvotadeel der skal bevilges dertil af Rigsdagen. Jeg troer, at denne Sag maa betragtes som et Belvillighedsoffer, den her bringer, og at der i den betydelige Gave, der er skænket af Hans Majestæt Kongen, i Forbindelse med de Gaver, der allerede ere og fremdeles ville blive skænket af Private netop i det Hovedformaal først at reise Kirkebygningen, er en Garanti for, at der vil være tilstrækkelige Capitaler tilstede for under alle Omstændigheder at bringe det tilveie, hvorpaa dette Forslag gaaer ud. Om Thinget forøvrigt finder det nødvendigt i saa Henseende at stille et Endringsforslag og tage en bestemt Reservation, skal jeg henstille; imidlertid kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det saae smukkere ud, om man ikke stillede nogen Betingelse.